

Ристо (Крис) Малеганов

(Chris Maleganeas, 1931 – 2001)

Ристо е роден в планинското село Търсье, Леринско (Егейска Македония). Животът на село бил труден, земеделският труд задоволявал само насъщните нужди за прехрана. Но, по спомените на Ристо, не били редки дните на празненство, радост и взаимопомощ между семействата. Поради опустошителните войни той не можеше да продължи образованието си. Нов живот и възможности го очакваха далеч, в Канада...

Ристо пристига като емигрант в Торонто на 1 януари 1953 г. Много скоро след това сключва брак с годеницата си Лена (Helen) Карачорова от неговото село. С много обич те отгледаха трима сина в новата страна – гостоприемната, мирна и свободна Канада.

От пасторалния, селски живот Крис навлиза в света на шумния, оживен, модерен градски живот в Торонто, готов да се учи и да се приспособява. Започва работа в ресторанти, където бързо усвоява как се управлява имот и добрите практики и правила на ресторантския бизнес. С много труд и без отдых постепенно Крис се издига до собственик на ресторант. Като общителен бизнесмен, той неуморно гради трайни лични връзки с клиенти и служители. Отвореният му характер и знаене на езици му създават кръг от многобройни и разнообразни приятелства. А у дома той се грижеше с радост за зеленчуковата градина и плодните дървета. Винаги имаше време да общува със съседите и с удоволствие им разказваше истории.

Десетилетия наред беше активен член на енорията „Света Троица“ и с нетърпение очакваше неделния ден за църковната служба. Дълги години също работи доброволно на продажбата на свеци. Радваше се когато енорияшите влизат, пръв весело да ги поздрави. След литургия другарските разговори на чаша кафе бяха за него истинска наслада.

„Света Троица“ беше за Крис неразделна част от семейния живот. Тук се ожениха тримата му сина, тук се кръстиха внуците му. От ранна възраст той ги въведе в църковния живот и се радваше че вече порастнали заобичаха родната църква.

Крис даде много от себе си на „Света Троица“, но и получи в изобилие приятелство и топлина от църковната общност. За всичко това, ние наследниците му, сме признателни и ощастливени.

Доне (Danny) Малеганов, син.

Превод: Васил Попвасилев